اگر راه اُنس با خدا را درست طی کنیم

شماره پرسش: ۱۱۰۸۶

تاریخ ارسال پرسش: ۰۶:۰۰:۰۰ ۱۳۹۳/۱۰/۱۵

متن پرسش

استاد بزرگوار با سلام: فقط یک پرسش ما را صریح پاسخ بفرمایید به اینکه: آیا در این دنیای مادی می توان تنهایی‌مان را با وجود غیر مادی خدای بی‌کران پر کنیم؟ سوالم دقیقا همین کلمات بود که استخدام کردم: پرکردن تنهایی، عدم تنهایی، با حضور ذات بی‌کران. آیا امکان دارد؟ آیا امکان دارد وقتی کسی با ما نیست از تنهایی دق نکنیم؟ چه خوب است که بدانیم یا اگر نمی‌دانیم یقینا بدانیم که به نظر حقیر هممممه‌ی علتی که باعث می‌شود دختران و پسران رابطه‌های کذایی اعم از محبت و غیره برقرار می‌کنند این است که نمی‌توانند تنهایی‌شان را با منِ واقعی خود پر کنند. خیلی خوب، در کتاب آشتی با خدا سخنوری فرمودید اما در مقام عمل این ما هستیم و اعمال دست و پا شکسته‌مان. پس تا به کی از بی‌خدایی زجر بکشیم؟ خوشا آنان که داااائم در نمازند یعنی آقای بهجتی که لحظه لحظه‌ی زندگی‌اش در حضور خدا تنفس می‌کرد و الذ لذات که سخن‌گفتن با خداوند است را، داااائما تجربه می‌کرد. اگر جوانی، این‌ها را بداند محال است که خود را به دنیای ..... بفروشد. لکن این‌ها همه در مقام عمل، امری‌ست ناشدنی. درد دل بسیار است اما: شرح این هجران و این خون جگر/ این زمان بگذار تا وقت دگر. لطف کنید راهنمایی کنید. قبلا تشکر می‌کنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسلّم اگر راه اُنس با خدا را درست طی کنیم پس از مدتی روح و روان انسان به‌راحتی با خدا به‌سر می‌برد، و اگر با بقیه ارتباط برقرار می‌کند به حکم وظیفه‌ای است که خدا بر دوش او می‌گذارد. ولی همین‌طور که می‌فرمایید این کار مقدمات می‌خواهد، یکی از مقدماتش رعایت دستورات الهی است نسبت به فاصله‌گرفتن از حرامی که در رابطه با نامحرم به سراغ ما می‌آید. درست است این کار به ظاهر آسان نیست، ولی کاری است مطابق فطرت و مطابق نظام عالم هستی و به همین جهت به‌خوبی قابل عمل است و خیلی زود نتیجه می‌دهد. موفق باشید